

hostivický měsíčník

ROČNÍK 17   ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI   ČERVEN 1990

Z OBSAHU: PO 40 LETECH V HÁJKU • Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ • MÁJOVÁ BILANCE A DALŠÍ BRIGÁDA ZELENÉHO KŘÍŽE • POLNÍ CESTY (DOKONČENÍ) • HUDBA VÍTÁ LÉTO • ZAJÍMAVĚ Z MATEŘSKÉ ŠKOLY • NA OKOŘI ZA BÍLOU PANÍ • ROŽMBERSKÁ KAPELA OPĚT V HOSTIVICI •

ROŽMBERSKÁ kAPELA

Dne 3. června 1990 uspořádala občanská fóra z Jenče, Červeného Újezda, Chýně, Ptíc, Rudné, Úhonic, Hostivice a dalších míst u bývalého poutního místa mítink občanů. Hosty tu byly osobnosti velmi populární. Pan Rudolf Hrušínský nejstarší, dodávám také nejhezčí a nejhodnější, paní Dana Němcová, paní Consuela Morávková (již přes 10 let žije v New Yorku a do Hájku přijela skoro přímo z letiště), pan Alfréd Strejček, předsedkyně ONV paní Milada Mašatová. Výčet by byl ještě dlouhý. Nesmíme však zapomenout na hosty, kteří tu správně mají být domácími pány. Na skupinu františkánských řeholníků v čele s otcem Kubíčkem, představeným řádu v naší zemi. Pan Kubíček a bratr Česlav, jeden z jeho průvodců, podali shromážděným občanům svědectví o oné noci 13. dubna 1950, kdy je v Hájku přepadla komanda StB. Od té doby "svůj Hájek" neviděli.

Občané, a sešlo se jich tu podle různých odhadů, na dva tisíce, se po skončení mítinku mohli podívat aspoň za klášterní vrata. Jednání o budoucnosti kláštera vede nyní františkánský řád s příslušnými vládními místy. Veliteli objektu chci poděkovat za neobyčejně seriózní přístup a v neposlední řadě i za úpravu vstupního prostoru do Hájku.

Stav klášterních staveb není dobrý, není však ani zoufalý. Důležité je, že budovy mají sice nehezkou, ale pro tuto chvíli bezpečnou střechu, která zabránila podstatnějšímu zatékání. Takže se můžeme těšit, že se do Hájku za nějaký rok budeme vracet už zase pravidelně.

A ještě něco. Oněch 20 kapliček z Prahy do Hájku má rovněž velkou historickou a uměleckou hodnotu. S jejich obnovou, pokud bude vůbec ještě možná, nemusíme čekat na výsledky jednání s ministerstvem národní obrany. Záleží jen na iniciativě občanů. Nezbytné finanční prostředky na materiál by se určitě našly, budou-li lidé ochotni pomoci svou prací. Odborně poradí odbor kultury ONV, pan Josef Burget.

S. P.

Informace o zprávách komisí MěNV přednesených na zasedání plána dne 24. 5. 1990.

- Zprávu o činnosti finanční komise MěNV přednesl ing. V. Olič. Z obsáhlé a podrobné zprávy o hospodaření města v roce 1989 vyjímáme:

V roce 1989 započaly změny ve financování činnosti národních výborů. Prvním krokem, zdůvodněným částečným posílením finanční samostatnosti národních výborů, bylo vyloučení daně z příjmů obyvatelstva a poplatků ze psů ze základního rozpočtu národního výboru. Tyto položky se staly součástí doplňkových nadplánovaných příjmů a tvořily tedy zdroje k financování činností nad rámec základního rozpočtu. Předpokládaný objem těchto dvou položek pro rok 1989 byl pokryt ze státního rozpočtu zvýšením globální /neúčelové/ dotace.

V rozpočtovém hospodaření národního výboru se rovněž promítla úprava zákona o zemědělské dani, která v podmínkách našeho města znamenala obecné zvýšení poplatků od občanů a tedy i zvýšení příjmů národního výboru.

Celkové příjmy národního výboru činily k 31. 12. 1989 8 350 tis. Kčs, celkové výdaje 8 194 tis. Kčs. Největší část výdajů připadala v minulém roce na školství /1 722 tis. Kčs/, místní hospodářství a stavebnictví /1 017 tis. Kčs/, poměrně vyrovnané byly výdaje na kulturu /440 tis. Kčs/, dopravu a komunikace /373 tis. Kčs/, vnitřní správu /348 tis. Kčs/ a zdravotnictví /333 tis. Kčs/. Výdaje v kapitole práce a sociálních věcí činily 116 tis. Kčs a nejméně bylo věnováno na vodní hospodářství /10 tis. Kčs/. Hospodaření MěNV v roce 1989 skončilo s přebytkem zdrojů, který po finančním vypořádání hospodaření národního výboru dosáhl částky 127 tis. Kčs. Tento zůstatek byl převeden do fondu rozvoje a rezerv MěNV.

Zprávu komise životního prostředí a zemědělské přednesl její předseda ing. A. Štětka.

V průběhu letošního roku se v ochraně životního prostředí aktivně projevila skupina obětavců OF. Byly to zejména akce ochrany vodního zdroje Chrástanské vrchy a jednání s podniky města o plynofikaci. Komise životního prostředí provedla šetření stížností občanů

k výstavbě a kácení stromů na břevském koupališti, kde JZD Chýně postavilo dětský tábor. Bylo zjištěno, že rozhodnutí bez vyjádření MěNV Hostivice vydaly odbory ONV a především ministerstvo lesního a vodního hospodářství. Komise velmi kladně hodnotila akci "Zelený kříž", kdy přes 300 občanů přišlo na úklid Bažantnice a Stromečků. Organizátorem bylo OF a přesvědčili jsme se o tom, že v našem městě žijí lidé, kterým není lhostejný stav naší přírody. /Na jiném místě píšeme o další brigádě dne 26. 5. 1990, na kterou přišlo asi 160 občanů/.

Z obsahu této zprávy předkládáme rozdělení péče o zelené plochy v roce 1990:

1. Palouky	2000 m ²	obč. Palouk, zahrádkáři
2. Dukelských hrdinů	3400	OV č. 1
3. Park u Sokolovny	480	TJ Sokol
4. Park Trubičky	180	Baráčníci I
5. Park proti hotelu	100	obč. Potoční
6. Nám. proti OPS	220	Svaz žen
7. Husovo nám.	18 100	OV č. 2, Svaz žen, KSČ
8. Obch. středisko	810	prac. obch. střed.
9. Park u Svazarmu	500	Motoklub
10. Mičurinovy sady	2800	OV č. 3
11. Sídl. na pískách	4000	občané sídliště
12. Sídl. Školská	2000	občané sídliště
13. Starý hřbitov, MŠ	2800	rodiče dětí, MŠ
14. U Hájků	270	Baráčníci II
15. Park SČSP	2340	org. SČSP
16. Park u Kafků	290	Mládežníci
17. Park manželů Langových	2750	OV č. 6
18. Nám. 1. máje	600	st. statek, ACHP
19. Palouk u rybníka	3000	OV č. 6
20. Jeneček Družstevní	1600	OV č. 7
21. Jeneček u rybníka	2050	OV č. 7
22. Jeneček u brodu	260	kolonie zahrádkářů
23. Jeneček u kolonky	200	OV č. 7
24. Břve u zastávky	100	OV č. 8
25. Břve u Obory	400	OV č. 8

Celkem travní plochy 51.260 m².

Ze zprávy komise plánování a výstavby MěNV, kterou přednesl ing. Šanovec, je zajímavá zejména kapitola věnovaná připravenosti investiční části akcí Z v letošním roce. Z důvodu omezení finančních prostředků na akce Z /1,9 mil. Kčs bez prodejny na Břvech/ komise navrhl:

- Zastavit demolici jižního křídla hosp. budov pod zámek pro výstavbu zdrav. střediska, protože z přidělených prostředků lze zajistit 1/3 rozsahu prací a ušetřené prostředky rozdělit mezi vodovod a kanalizaci. Rada MěNV tento návrh nepřijala a rozhodla pokračovat v demolici do vyčerpání přidělených finančních prostředků.
- Provádět 2. část 10. stavby vodovodu /Kult. dům AZKG - smíchovská trať/ do vyčerpání fin. prostředků - 300 tis. Kčs. Na této akci v současné době pracují Středočeské vodovody a kanalizace.
- Najít levnějšího dodavatele protlaku pod karlovarskou silnicí tak, aby mohla být zahájena 12. stavba vodovodu, na kterou máme 400 tis. Kčs.
- Soustředit fin. prostředky na kanalizaci na výstavbu kanalizačních stok v ul. Mládežnické, přilehlé části Jenečské a Fučíkovy. Z přidělené částky 800 tis. bylo do konce dubna vyčerpáno 470 tis. Kčs. Předpokládané náklady za květen 250 tis. Po předchozím pokusu JZD Chýně provést část kanalizace jsme si zajistili dodavatele, který vyhloubí výkop pro cca 300 m kanalizace za 14 dní. Ani pro naše občany není problém nasadit stejné tempo a v podstatě za sobotu a neděli položit a obetonovat 2 x 100 m kanalizačního potrubí.
- Zatím vypustit z letošního programu úpravy povrchů v ul. 5. května /vlastní asfalt/, a pokud budou další fin. prostředky, soustředit se na dokončení kanalizace a přípravu pro asfaltování.

Zajištění vedení staveb a stavebního dozoru:

vodovod 2. č. 10. st. + 12. stavba	- L. Najman
kanalizace k Děln. domu	- ing. Machek B.
kanalizace Mládežnická	- ing. Šanovec J.
přístavba školy	- ing. Machek B.
zdravotní středisko	- ing. Machek B.

Zpráva se stala podnětem pro obsáhlou, temperamentní, místy až bouřlivou diskusi, jež se

samozřejmě dotkla i mnoha dalších témat a pokračovala až do pozdních nočních hodin.

MěstNV na tomto plenárním zasedání dále schválil uvolnění pí. Aleny Šanovcové z funkce vedoucí hospodářsko-správního odboru a jmenoval do této funkce ing. Alenu Pospíšilovou. Vzal na vědomí rezignaci ing. Bohumíra Machka na funkci tajemníka MěstNV a uložil předsedkyni NV M. Weinertové a místopředsedovi Bohumilu Fantovi vykonávat společně povinnosti tajemníka NV do zvolení nového. Radě NV bylo uloženo znovu posoudit koncepci projektu zdravotního střediska.

Z již zmíněné bohaté diskuse vyjímáme alespoň některé podněty, které budou předmětem dalšího posuzování. Je to např. postup při přidělování stavebních parcel a bytů v komunální výstavbě v našem městě, situace kolem nemovitosti rodiny Barylových /hájovna/, kácení lesa poblíž dětského tábora na Břvech, zajištění vody na hostivickém hřbitově, výjezdy ze sídliště Na pískách do ulice Komenského a funkčnost veřejných telefonních automatů. Odpovědi na uvedené připomínky a náměty poslanců a občanů se dozvíme na příštím plenárním zasedání MěstNV.

A. K.

POVĚSTI ODJINUD

Byl jednou jeden hodnostář. Kromě toho, že hodnostoval, měl ještě dvě další zaměstnání. Takzvaný souběžák, při kterém chodil v sobotu a v neděli do Kolína nad Rýnem vykládat vagóny a druhák, při kterém v Hamburském přístavu po odpolednách vykládal lodě. Samozřejmě za valuty. A tak vydělal ve valutách značnou částku. Tuto částku věnoval na rozvoj našich lesů. Asi na to, abychom mohli prodávat lesy nastojato do Kolína a do Hamburku, aby měl při souběžáku a druháku co dělat. Lesy mu za to, jako projev vděčnosti, prodaly za zůstatkovou částku 40 000 Kčs hájovnu. A začaly se dít zázraky. Jako když mávne kouzelným proutkem, vyrostl asfaltový chodníček i s osvětlením, místo kančí stezky spojující dvě části obce. Kolem hájovny vyrostl plot z modřínového dřeva a na zahradě rozkvetly rododendrony z Průhonice, na které si tam můžete za 500 Kčs sáhnout. V chalupě se objevilo ústřední vytápění. Hodnostář měl zřejmě dřeva ze souběžáku a druháku plné zuby, a tak, i když se ho dokola válelo po kolena, topení bylo na naftu. A protože Boží mlýny namelou každému, co jeho jest, naplnily i jeho pytel hříchů a on odešel před spravedlnost

nejvyšší. Zanechal po sobě vdovu, sirotky a hájovnu. Čas plynul a skoro nic se nedělo. Až jednou. Pár minut před půlnocí hájovnu zapálil zlý duch, který pozůstalým nepřál nic dobrého. Vyhořela do základů. Avšak duch se přepočítal. Štěstěna nenechala na pozůstalé dopustit. Pojišťovna vyplatí 300 000 Kčs a kupec zbylého objektu podle předběžného odhadu 200 000 Kčs. Práví se není šprochu ... a také se mluví o podobnostech čistě náhodných. Jak je to v tomto případě, co myslíte?

Ku-

DOZVĚDĚLI JSME SE NA OO VB

Ze služebního deníku:

- 24. 4. 1990: v 8.00 hod. telefonicky oznámil občan Velké Británie, že v Hostivici se mu někdo vloupal do automobilu, zaparkovaného před hotelem Chmelový keř. Šetřením na místě bylo zjištěno, že neznámý pachatel v nočních hodinách rozbil boční okno, vozidlo si otevřel a odcizil z něho hnědou koženou bundu, modrý kabát, dioptrické brýle, karton cigaret a doklady od vozidla. Způsobil tak škodu cca 7 000, Kčs.

- 9. 5. 1990: v 8.00 hod. oznámila paní Z., že se kdosi vloupal do jejího domu na Břvech. Bylo zjištěno, že do domu se pachatel dostal zadním vchodem. Odcizil zde travní sekačku, jídelní a kávový servis pro 12 osob a různou keramiku. Majitelce způsobil škodu za 14 500,- Kčs.

- 10. 5. 1990: v době od 11.20 hodn. dne 8. 5. do 7.00 hod. 10. 5. 1990 neznámý pachatel vypálil dveře vedoucí do sborovny zvláštní školy v Hostivici. Odcizil dva přenosné magnetofony. Zvláštní škole způsobil škodu za 5 200,- Kčs.

- 19. 5. 1990: v 8.10 hod. přišel oznámit vloupání do svého automobilu holandský občan. Automobil měl zaparkovaný před hotelem Chmelový keř. Pachatel si v noci vozidlo otevřel opět rozbítím bočního okna. Odcizil dámské a pánské oblečení, různé autopříslušenství, radiopřehrávač, 6 mg. kazet a další drobnosti. Způsobil škodu za 15 000,- Kčs.

Jaký úsudek si o nás udělají tito cizinci je nasnadě. A teď ještě několik čísel pro porovnání. I z nich si jistě každý udělá závěry sám.

- V době od 1. 1. do 1. 5. 1990 bylo ve srovnání se stejným obdobím loňského roku objasňováno o 17 % více trestných činů a přečinů.

- V roce 1946 bylo v českých zemích přes 24 tisíc příslušníků pořádkové služby. V roce 1990 jejich počet klesl na 11 tisíc.

- V roce 1946 připadalo na území, které nyní patří do správy OO VB Hostivice /rozloha 125 km², 22 obcí, cca 22 tisíc obyvatel/ 50 četníků. V roce 1990 toto území zajišťuje 8 příslušníků VB.

S náčelníkem OO VB Hostivice
připravila A. Křižková

LETOŠNÍ MÁJOVÁ BILANCE

Dějiny nám prisoudily připomínat si v krásném měsíci květnu výročí významná, radostná, ale i bolestná. K předním z nich patří oslava Svátku práce, 1. máje, který se v letošním roce v naší vlasti slavil již postě. I my v Hostivici jsme ho oslavili shromážděním občanů na Husově náměstí, spojeným s postavením máje, hudbou a krátkým kulturním pořadem. Letos skutečně dobrovolně se o něj zasloužili především hudebníci hostivické dechovky, kteří spolu s členy OF, sociálně demokratické strany, hostivickými baráčníky a vydatnou organizační pomocí HKS vytvořili pro naše občany příjemné dopoledne.

V sobotu 5. května probíhala v našem městě vzpomínka na oběti světových válek. Zástupci OF a soc. demokracie se zúčastnili klázení věnců k pomníkům padlých v Hostivici a Litovicích. Vzpomínka patřila nejenom padlým v obou světových válkách, ale i těm, kteří přišli o život při totalitě a násilí posledních let.

Zástupci OF a soc. dem. strany našeho města se zúčastnili oslav osvobození západních Čech na manifestaci v Plzni a položením kytice vyjádřili i naši vděčnost Američanům, kteří přinesli svobodu do této části naší vlasti. Obnovili tak dlouho potlačovanou službu historické spravedlnosti.

Připomněli jsme si rovněž Svátek matek. Při veselici v Dělnickém domě v sobotu 12. května v pěkně vyzdobeném sále se sešli starší spolu s mladými při velmi pěkné hudbě a bohaté tombole. Ti starší vzpomínali a ti mladší poznali, že úctu k matkám lze vyjádřit i bez halasných frází o jediné spravedlivé společnosti.

V neděli 13. května navštívili sociální demokraté naše staré občanky, dožívající svůj život daleko od svého domova. V Domově důchodců v Jílovém u Prahy pobesedovali s tam žijícími občankami, Zuzanou Matějkovou, Boženou Opltovou, Anežkou Schreiterovou, Růženu Šafránkovou. Se slzičkami vzpomínaly na své domovy i na svůj současný osud. Předaná kytička a upřímná přání je jistě alespoň na krátký čas vytrhla z pocitu osamění a opuštění. I pro ně to byla hřejivá vzpomínka Svátku matek.

K našim májovým tradicím jistě patří i péče o místa našeho oddechu a vycházek. Jde o bažantnici a přilehlé prostory. Svou prací nejen přispíváme k ozdravení této lokality, ale utužujeme i společné vědomí sounáležitosti k našemu domovu. Jistě tomu tak bylo i na společné akci našich občanů v sobotu 26. května.

26. května t. r. se opakovala akce Zelený kříž na pomoc lesům v naší obci. Akce se zúčastnilo asi 160 občanů včetně dětí. Pracovalo se v pěti skupinách.

První skupina, pod vedením pana Kukačky, pracovala ve Stromečkách, kde čistila od náletových dřevin prostor podle cesty od hájovny k Litovickému rybníku a na pokračování ulice Ke Stromečkům. Na dvou ohních spálila i rozřezané zbytky padlé vrby a padlé olše. Prosekala stezku spojující obě jmenované cesty a do sbírala odpadky.

Druhá skupina, vedl jí pan Jelen, pracovala na hlavní cestě spojující Hostivici se Břevemi. Na třech ohních spálila zbytky po těžbě dřeva a dříví vybrané z vodoteče od Kaly. Do sbírala odpadky a vztyčila dva rozcestníky, na kterých budou umístěny tabule nabázející k ochraně lesa.

Třetí skupina, pana Kohutiče, čistila od odpadků, náletových dřevin a zbytků po těžbě cestu od hráze Kaly přes vodoteč ze Břvů do Kaly až k silnici ze Sobína na Břve. Dříví spálili na třech ohních. Pan Kohutič mimo to svázal multikárou odpadky a suché dřevo na plánované lavičky.

Čtvrtá skupina, pana Turského, připravila 20 kusů dvoumetrových souší na lavičky a uklízela úsek kolem hlavní cesty bažantnicí od sobínské silnice k hájovně. Spálila na dvou ohních.

Pátá skupina, pana Choury, ve které pracovalo i 6 členů mysliveckého sdružení Chýně, porazila a rozřezala 5 suchých topolů u silnice do Sobína, 12 topolů u lesní školky a pomocí traktoru vytáhla 2 osiky padlé do Kaly. Zpřístupnila v délce cca 600 m chodník od vstupu do

Bažantnice ze sobínské silnice směrem k silnici Břve. Vztyčila jeden rozcestník na vstupu do Bažantnice.

Celkem bylo zpřístupněno a vyhrabáno cca 800 m lesních cest a prostorů do 15 m od nich, takže výhled z nich se začíná podobat výletu lesoparkem. Státní lesy poskytly 3 motorové pily a traktor pro práci v lese. Se svými motorovými pilami pracovali i pan Psohlavec a Mrkvan. OF a státní lesy rozdaly zúčastněným 15 kg vuřtů, 8 chlebů a několik hořčic, dále limonády dětem. Dospělí si mohli koupit pivo.

OF a Státní lesy velice občanům děkují za obětavou a hlavně účinnou pomoc lesům a při tvorbě životního prostředí. Zároveň sdělují, že práce v lese přes léto budou pokračovat již jen osazením laviček a rozcestníků s tabulemi k ochraně lesa. Další akce necháme na podzim, po dovolených, až budou sklizené zahrádky a počasí a podrost v lese práce dovolí.

Upozorňujeme však na stále velké množství palivového dříví z polomů a vývrátů, které je stále možno získat samovýrobou za 6 Kčs/1 m³, každý den po 16. hodině od pana Matuly.

Ještě jednou děkujeme a těšíme se nashledanou zatím v lese, v budoucnu v lesoparku.

POLNÍ CESTY (dokončení)

O zvukovou kulisu nebylo od časného jara až do pozdního podzimu nikdy nouze. V únoru začínal svůj koncert třepctavě vzlétnuvší skřivánek a v jarních měsících se z výšky ozývalo volání tažných ptáků, vracejících se na sever do svých hnízdišť. Také se už ozývalo čiřikání koroptví a štěbetání různé té ptačí havěti. Kdo měl štěstí, mohl někdy slyšet z mezí i známé volání křepelky "pět peněz".

Zajímavé bylo sledovat i celoroční provoz na takové polní cestě. Po skončení polních prací se na začátku zimy vyvážel do polí hnůj a v dřevěných "voznících" močůvka. Ale už brzy z jara jak sešel sníh, obyčejně to bylo na sv. Řehoře, se od rána do večera oralo a vláčelo, aby byla pole dobře připravena na jarní setbu. Když se pak na polích zazelenalo první osení, bylo často na cestách vidět starší ženy (všeobecně se jim trochu hanlivě říkávalo "báby"), jak kolébatou chůzí nesly velké rance trávy pro domácí zvířectvo. Odpoledne, když skončilo školní vyučování, ožily úvozy a polní cesty výskáním a křikem dětí pasoucích první housata. K večeru přišli napást na svahy úvozů a na paloučky polních cest domkáři či jak se tehdy říkalo "kravičkáři" své kravky živitelky.

Ale ani v pozdní večer tyto cesty neosiřely. Jak se soumrak pomalu ve tmou měnil, trousily se po nich pozvolna ruku v ruce plaší milenci, zahledění jen do sebe a šeptající si ta věčně krásná a omamná slůvka a slovíčka zamilovaných. A když roztoužený mládenec posadil svoji milou na malém paloučku polní cesty do mateřídouškovou vonící trávy, někdy si bohužel chuďák nevšiml, že právě tam po sobě odpoledne zanechala domkářova stračena na památku veliký zelený "koláč". Dovedete si prosím představit ten trapas. Tenkrát se totiž na "rande" chořovalo skoro ve svátečním, a proto bývala škoda veliká. Je samozřejmé, že v tu ránu bylo po vášni a častokrát tím pádem i po velké horoucí lásce. Ano i tohle se na našich polních cestách někdy přihodilo.

Dlouhá a známá polní cesta vedla z Jenečka vcelku severozápadním směrem na "Válovské" až za nádražní "vechtr", který byl na trati z Dušník do Slaného (pozn.: tenkrát nebyly tratě Hostivice-Jeneč a Litovice-Kněževy propojeny). K tomu "vechtru" se hlavně ve žních chodilo pro pitnou vodu. Byla tam "strašně" hluboká stužna s rumpálem a těžkým dřevěným okovem. Když se plný okov z té hloubky vytáhl, byla v něm voda studená opravdu "jako leď".

A teď si povíme něco o velice památné naší polní cestě. Vznikla tak asi začátkem 18. století a říkalo se jí "Svatá cesta z Prahy do Hájků". Vedla ze Strahova přes Hostivice a Litovice do františkánského kláštera v Hájků. Hájek byl známým poutním místem, kam o církevních slavnostech chodila četná procesí. Nejvíce poutníků přicházelo s procesím z Prahy, vedeným farářem z Týnského kostela. Na této "svaté" cestě bylo v letech 1720-24 zbudováno 22 kapliček. Podle pamětní knihy klášterní obdržel za stavbu každé kapličky zedník Fran-

tišek Fortin 50 zlatých. Kapličky byly 4x opravovány, naposledy v r. 1900, kdy jich zůstalo jen 14. Několik poměrně zachovalých (ovšem bez maleb) je před Hostivicemi, další hned na začátku Hostivice u nadjezdu smíchovské trati a ještě několik za tratí za Lito-vickým nadražím na zbytku této "svaté" polní cesty do Hájku.

Hezká polní (úvozová) cesta vedla ze Břvů na silnici vedoucí z Litovic do Chýně. Dnes je zarostlá býlím, ale dosud lemována alejí ovocných stromů, zvláště ořešáků.

Do jižních částí hostivického katastru vedlo rovněž několik polních cest. Směřovaly na Hájek, k Chýni, či zadem za "Krahulovem" na Chrášťany a odtud k Sobínu.

Je zajímavé, že úvozová polní cesta vedla i z Hostivice na Břve. Byla dosti frekventovaná, zvláště pak o letních nedělích, kdy po ní spěchaly houfy Pražáků na břevské koupaliště.

V závěru svého povídání bych se chtěl ještě zmínit o jedné naší velice pěkné polní cestě. Vedla pod korunami starých hrušní a jabloní, byla lemována šípkovými keři a byla takovou oázou klidu a míru a místem velmi krásných procházek. Ano, byla to nám známá cesta "Do alejí k Peterkovic mlýnu" a je myslím velká škoda, že už se musí říkat jen "byla".

Co zbývá dodat. Snad by stálo za pokus, najít si každý takovou svoji polní cestu, stranou civilizačního ruchu, každodenního shonu a trubení aut a při procházce s rodinou či milou, nebo i sám znovu hledat a nacházet to ztracené kouzlo našich polních cest.

Zdeněk Pelc

HUDBA VÍTÁ LÉTO

Na svatého Víta, o půlnoci svítá.
Na svatého Jána, není noc žádná.

Léto je středem koloběhu roku, k němuž odedávna směřuje mnoho hodnot. Sám život počítáme na léta. Doba slunce, tepla, světla, vrcholu přírodního cyklu, pro dnešní svět též doba dovolených a prázdnin, doba, k níž tak či onak směřují radosti i plody celoročního usilování.

Léto bylo, je a vždy bude vítáno 21. června, neboť, jak bylo vědci již v dávných dobách spočteno, je to období letního slunovratu, začátku astronomického léta. Je to okamžik, při němž se Slunce na své dráze po obloze dostane

nejdále na sever. V tu dobu vychází na severovýchodě a zapadá, po více než šestnáctihodinové cestě oblohou, daleko na severozápadě. Den slunovratu je tak nejdelším dnem v roce a zároveň nejkratší nocí, které zbývá pouhých osm hodin. Letos připadá letní slunovrat na 21. června, přičemž Slunce vyjde ve tři hodiny padesát minut a zapadne ve dvacet hodin třináct minut středoevropského času. Letní, podobně jako zimní slunovrat, byly v minulosti nejen důležitými opěrnými body kalendáře pro spolehlivou orientaci v ročních obdobích, ale i pro významnost polohy Slunce na jeho putování oblohou, významnými astronomicky datovanými svátky.

Důkaz o významu slunovratu pro předešlé generace najdeme přímo v Praze. Šlo o náhodu či důmyslnou architektonickou hříčku našeho panovníka Karla IV. ? Pozorujeme-li v den letního slunovratu z místa, kde původně stával dnes přemístěný viničný sloup, tj. v ose Karlovy ulice jdoucí ze Starého Města na Karlův most, západ Slunce, budeme svědky jevu, kdy Slunce svou drahou nejprve protne sanktusní věžičku chrámu sv. Víta, aby svou pouť ukončilo v místě, kde se v tomto chrámu nachází hrob svatého Víta, patrona rodu Karla IV., jenž byl i stavitelem chrámu, mostu a zmíněné věže. Další symboliku objevíme i na věži samotné. Východní průčelí Staroměstské mostecké věže je rozděleno na sféru hvězdnou, ve které jsou umístěny sochy zemských patronů sv. Vojtěcha a sv. Zikmunda, spolu se symbolickým vyjádřením dvaceti čtyř hvězdných hodin a sféru sluneční. Sféru sluneční od hvězdné odděluje římsa, na níž je umístěn český lev, jehož stín se v den letního slunovratu dotkne svatováclavské orlice /přemyslovské/, umístěné v erbu pod ním. Zde jsou také sochy Karla IV. a Václava IV., mezi nimiž je socha jejich patrona sv. Víta. Chtěl snad

Karel IV. tímto symbolizovat význam a slávu rodu Přemyslovců a Lucemburků pro český národ?

V lidových obřadech vidíme řadu společných rysů, vtahujících nás do světa dávných zemědělců, kteří v době slunovratu cítí jistou odpovědnost za zásah lidské ruky do oběhu přírody. Chystají se ke sklizni úrody. Proto se uctivě dotýkají symboliky přírodních živlů jako je voda, oheň, země a hlavně rozkvetlé přírody s tajemstvím její moci nad člověkem. Známé bylo i čištění studánek, pálení ohňů a hledání čarovných a léčivých bylin o svatojánské noci, věnčení domů i lidí a hlavně krásný zvyk královských slavností. Původně to byl obecně rozšířený zvyk pastevecké mládeže předvádět svou sílu, krásu, schopnost, vtip. Tento pradávňý zvyk se do dnešní doby udržel ve formě

honosné jízdy králů v okolí Uherského Brodu, která je jistým součtem staletými nastrádaných hodnot.

Do jaké míry ovlivnil věhlas dochovalých kamenných řad u francouzského Carnacu tradici hudebních slavností, které jsou ve Francii spojeny s vítáním léta již po několik let, to lze dnes těžko zjistit, skutečností však vždy zůstane fakt, že jedině hudba může jednoho dne překonat jazykové bariéry a vyjádřit sounáležitost všech národů celé Evropy. Proto i ministr kultury České republiky pan profesor Milan Lukeš, DrSc. podpořil myšlenku ministra kultury Francouzské republiky pana Jacka Langa vítat společně první letní den, 21. červen, den letního slunovratu, hudbou.

Den hudby uspořádá Městské kulturní středisko v Hostivici také v našem městě. Ve čtvrtek 21. června uvidíme a uslyšíme již v 15.00 hodin na Husově náměstí country skupiny a od 17.00 hodin taneční orchestr F. Kopeckého. Zcela jiný závěr bude na programu v Dělnickém domě. V 16.30 hod. tu vystoupí pro milovníky dechovky Moravanka. Nezapomeňte proto přijít a oslavit slunovrat hudbou. Bude z čeho vybírat.

KROK K SAMOSTATNOSTI

Školní rok 1989/90 končí. Rok, ve kterém došlo k mnoha pozitivním změnám v naší společnosti a které se promítly i do práce všech škol. Výuka se oprostila od ideologického vlivu, což uvítali i učitelé zvláštních škol. Osnovy obsahovaly mnohdy velmi složitou látku, např. z dějin mezinárodního dělnického hnutí nebo o proletářském internacionalismu. Takto koncipované učivo bylo nad možností chápání dětí, bylo vzdálené jejich konkrétnímu myšlení. Proto nebylo výjimkou, když si pletly podobně znějící slova "milionář" a "milicionář".

Nyní se tedy otevřel prostor pro učitele, aby více využíval konkrétních situací, vysvětloval a pomáhal řešit běžné události jejich života a obecné poznatky opíral o praktické znalosti.

Takto připravení žáci by podle mého názoru mohli mít lepší uplatnění ve společnosti pracujících občanů. Například v letošním školním roce odchází Norbert Trýb do učiliště v Sadské, kde se bude připravovat pro práci v zemědělské výrobě. Robert Černý, Simon Oláh, Zdeněk Oláh a Josef Zýma opouští školu a přecházejí přímo do pracovního procesu.

Při úvaze o jejich budoucnosti však někdy mám obavy: Tito žáci bez velkých životních zku-

šeností jsou snadno ovlivnitelní, mnohdy i zneužitelní, objeví-li se silná osobnost. Proto není výjimkou, že volnost svého života neunesou a různou měrou zklamou. Proto bych jim v zaměstnání přál vedoucí s velkými životními zkušenostmi, s přirozenou autoritou, kteří důsledným, ale laskavým jednáním dokáží pochopit jejich mentální zvláštnosti a usnadní jim tím vstup do skutečného života.

Jiří Kubíče
ředitel zvláštní školy

ZAJÍMAVĚ Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Pokusím se shrnout uplynulý školní rok, ve kterém jsme prožívali tak převratné změny. Tyto se samozřejmě projevily i v předškolní výchově. Všeobecně ve upouštění od tvrdého časového i obsahového režimu, který nám podle šablony nařizoval plnit úkoly v přípravě dětí na základní školu.

I když se paní učitelky ve výchovné práci vždy více řídily zdravým rozumem, vedly děti odborně, ale s citem a pochopením pro dětskou duši, nyní pociťují ony, i jim svěřené děti, uvolnění a novou radost z tvořivé práce.

Od školního roku 1990/91 se podařilo ředitelce prosadit nižší počty dětí ve třídách. U tříletých ze 30 na 23, v ostatních třídách ze 30 na 28 dětí. Zdá se to málo, ale myslím, že i to bude pomoc. Dítě v předškolním věku prožívá bouřlivý psychický vývoj, je nervově labilní, utváří si citové vztahy k okolí. K tomu potřebuje klid, prostor a fixaci na malý okruh blízkých lidí. Těžko mu zajistíme intimitu ve třicetičlenném kolektivu. Srovnáme situaci s dospělým člověkem. V zaměstnání stráví 8 hodin /jistě ne v tak početné skupině/ a domů přijde vyčerpán. Jak na tom asi bude 3-6 leté dítě, po často i desetihodinovém pobytu v mateřské škole?

Nyní se budeme moci více věnovat osobnostnímu vývoji dítěte, citové výchově, podporovat přirozené zájmy. Většina učebního prostoru bude věnována hře, i když při ní budou nenásilně sledovány a plněny různé výchovné cíle, aby se dítě všestranně rozvíjelo. Při zajímavé hře ani nepostřehne, že se učí něčemu novému.

Rodinné zázemí je pro dítě citová jistota, poskytuje mu pocit bezpečí. Proto se snažíme i v tomto působit na rodiče, aby si vyzvedávali děti z MŠ včas a věnovali se jim v rodině co nejdéle. Má-li být dítě radostí a pýchou svých rodičů, musí do něj především oni vložit mravní kodex a rozšiřovat jeho intelektové schopnosti.

Spolupráce se nám s většinou rodičů daří velmi dobře, ať v oblasti výchovy, či v materiální pomoci škole. Díky vydatné pomoci rodičů při budování školní zahrady máme v užívání 3 pískoviště se skluzavkou, minitělocvičnu, houpačky a průlezky. Zvláštní pozornost zaslouží vyasfaltované dopravní hřiště s 250 metry průjezdního okruhu. Děti se tu prohánějí na tříkolkách, kolech, šlapacích autech. Učí se znát zásady silničního provozu a bezpečnosti. Zbývá jen vyrobit a zabudovat dopravní značky.

Nyní jsme se společně pustili do stavby brouzdaliště. Bude to poslední a dost tvrdý oříšek, ale pokud všichni rodiče projeví takovou ochotu k práci jako dosud, věřím, že příští léto se již děti budou koupat a učit předplaveckým dovednostem.

Ono není umění založit na celé ploše zahrady trávník a víc se nestarat. Ono je opravdové umění najít společnou řeč mezi mateřskou školou a rodiči a vybudovat pro děti taková díla, jako se to dosud daří v naší škole. Nebude to již trvat dlouho, a věřím, že budeme mít malý dětský ráj.

Sluší se poděkovat i místním podnikům - STS, MĚPS a AZKG za vydatnou pomoc a samozřejmě i učitelkám, které obětavě a zdarma /samy děti v MŠ nemají/ pomáhají brigády organizovat.

Jakou formu poděkování jsme připravili pro rodiče? Vedení MŠ zorganizovalo pro 42 dětí 14 denní pobyt na škole v přírodě v Krkonoších. Děti se v horském prostředí zrekreují, upevní zdraví, více se osamostatní a získají nové poznatky. Rodiče si - doufejme - za ty 2 týdny trochu vydechnou a pochopí, že se snažíme pro jejich děti dělat maximum na oplátku za jejich práci, a že když vládne dobrá vůle, dá se udělat poctivý kus práce.

Maminky a tátové, kteří se nebojíte přiložit ruce k dílu, za Vaše děti, **DÍKY VÁM!**

Jana Kozlová
ředitelka MŠ

**NA
OKOŘ
ZA
BÍLOU
PANÍ**

V sobotu 19. května vyjely děti smíchovským motoráčkem na Okoř, kde na ně čekala hra, nazvaná Za Bílou paní. Na louce pod hradem nás přivítali Eva a Běda Kulhánkovi, kteří celou hru, trasu a úkoly vymysleli a připravili. A že se jim to povedlo, o tom svědčí výroky dětí, které vyslovily po skončení hry. Vybíráme jen některé z nich:

Jana: "Je tady nádherná příroda a strašně ráda bych, aby se zachovala i pro příští generaci. Výlet se povedl na 1[†]." Ivana: "Byla tu legrace, hezké okolí, bezva vedoucí." Roman: "Mně se nejvíc líbilo, jak jsme bloudili."

A jak to vlastně začalo? Nejdříve vyprávěl Běda dětem pověst o hodné paní a jejím zlém dědečkovi, který ji pronásledoval. Její duch teď bloudí krajem, může se zjevit 1x za 10 let, ale jen tehdy a jen tomu, kdo najde její 3 prsteny a vykoná dobré skutky. A tak se děti vydaly po družinách hledat poztrácené prsteny Bílé paní. Na výběžku skály měly za úkol u malíře nakreslit Okoř. Dále děti potkaly v lese ježibabu, která jim sdělila, že další cestu jim ukáže hluchý čaroděj. Děti vyhledávaly "perly", aby po jejich odevzdání jim čaroděj poradil, kudy dál. U potůčku jim věstec předpověděl, jak se jim bude na cestě dařit a pak měly za úkol postavit vodní mlýnek. Trasa hry vedla děti až k trati, kde převedly přes koleje slepého dědečka. Opět se jim dostalo rady na další cestu. Na kraji lesa měly ještě vymyslet a napsat na kůru zjevný pergamen, kterým by přivolaly Bílou paní. V úvozu za lesem "přepadl" děti loupežník a už se družiny blížily zpět pod hrad. Celá trasa (asi 8 km) vedla krásným údolím Zákolanského potůčku a děti poznaly další pěkný kout naší země. Po příchodu poslední družiny se všichni odebrali k hradu, kde zástupci družin přečetli své zjevovací pergameny a ukázali dárky pro Bílou paní. Byly to různé barevné kamínky, šišky, ale i náušnice z vyschlého šnečího domečku. Pak již všichni nedočkavě zvolali: "Bílá paní, zjev se nám" a potom - potom se Bílá paní skutečně zjevila. Vynořila se na skále pod hradem Okoř, který se nyní opravuje a je uzavřen. Poděkovala všem za snahu a odvalu i za dobré skutky, které jí dovolily se zjevit a pozvala všechny na Okoř opět za 10 let. A tak jsme před návratem domů poděkovali potleskem a pokřikem Evě a Bědovi za přípravu zajímavé hry s pěkným vyvrcholením.

A kdo by se chtěl za 10 let sejít na Okoři s Bílou paní, ať strádá dobré skutky a my mu pro inspiraci předkládáme ukázkou zjevovacího glejtu. Všem družinám se povedly a my jsme vybrali alespoň jeden:

Bílá paní, zjev se nám,
uděláš dnes radost nám.
Přeješ si to dohromady,
zjev se nám honem tady.
Jestli ještě existuješ,
tak tu s námi chvíli budeš.
Děkujem Ti mnohokrát,
zas si s Tebou přijdem hrát.

L. Pasáková

ROŽMBERSKÁ KAPELA

Po několikaleté pauze vystoupila znovu v hostivickém zámku v pondělí 28. května 1990 skupina umělců zamilovaných do gotické a renesanční hudby i do historických hudebních nástrojů.

Poduměleckým vedením Františka Poka se představili Jana Crkvová /houslistka Symfonického orchestru Čs. rozhlasu/, Ivana Pokorná /harfistka orchestru Národního divadla/, Libor Žídek /sólista Hudebního divadla v Karlíně/ a Jaroslav Konečný /hobojista orchestru Smetanova divadla/. Všichni dokonale zvládli techniku hry na historické nástroje, které většinou sami zkonstruovali podle zobrazení na dobových malbách a rytinách. Jména těchto nástrojů už sama vyvolávají představu středověkých hudebních produkcí na starých hradech, kam přicházeli z románských zemí trubadúři neboli truvéři, z německých krajů minesengři a z blízkých i vzdálených měst potulní žáci, vaganti, zpívající milostné, hránské i pijácké písně. A tak jsme si se zájmem prohlédli strunné i dechové nástroje a postupně jsme naslouchali zvukům niněry, dud, šajthornu, cinku, loutny, zvonkohry, šalmaje, rumšajtu, fiduly, pumortu, českého křídla i kozích rohů, klínové harfy i flétny jednoručky a všech ostatních podivuhodných nástrojů, které ožívaly v rukou i ústech členů rožmberské kapely, oblečených ve stylizovaných středověkých oděvech.

Úvodem zazněly písně a tance francouzských a německých trubadúrů, z nichž nejznámější je beze sporu Walther von der Vogelweide z přelomu 12. a 13. století. Jeho světské i duchovní písně se dodnes těší velké oblibě.

Ve skladbách anonymů ze 14. století zapůsobila zejména veselá pijácká píseň o přátelích svatého Martina.

Z české hudební literatury čerpali umělci z vyšehradského a vyšebrodského sborníku především milostné písně, jako je slavná Anjelíku

rozkochaný, nebo z tvorby francouzského básníka Guillaumea de Machauta, který byl několik let sekretářem bohatýrského českého krále Jana Lucemburského.

Ze 14. století byly i skočné tance italských autorů, zejména varhaníka florentského dómu Francesca Landina nebo získané z londýnských a oxfordských rukopisů.

Dvě vagantské žertovné písně v přídávku umožnily souboru v plné míře projevit temperament, radost ze hry i ze zpěvu, kterou s porozuměním přijímalo i hostivické publikum.

Přáli bychom sympatické Rožmberské kapelle, aby měla plný úspěch se svou připravovanou gramofonovou deskou i na všech budoucích koncertech doma i v zahraničí.

- r

NAŠE DĚTI DO SVĚTA

Pro naši veřejnost předkládám stručný přehled o rozmísťovacím řízení žáků 8. tříd ZŠ v Hostivici.

Přijímací zkoušky se většinou konaly 23. a 24. dubna, na některých školách v termínu 10. a 11. května. Talentové zkoušky proběhly podstatně dříve - v době od 18. do 23. března 1990.

Při rozhodování o přijetí nebo nepřijetí žáka ke studiu se přihlíželo k výsledku přijímací zkoušky /ev. profilové zkoušky/ a především k prospěchu žáka na základní škole.

Jak se umístili naši žáci v letošním šk. roce. Do gymnázií v Praze se přihlásili 3 žáci, do Kladna a Nového Strašecí 4 žáci, všem bylo vyhověno a byli přijati.

Do středních odborných škol v rámci Středočeského kraje i jiných krajů na území hl. m. Prahy podalo přihlášky celkem 19 žáků, přijato jich bylo 15. Čtyři žákyně podaly odvolání.

Do čtyřletých učebních oborů se hlásilo 12 žáků, přijato jich bylo 10.

Většina žáků se ucházela o tříleté učební obory, jejich žádosti byly vyřízeny kladně, dva žáci na rozhodnutí ještě čekají. Celkově bylo vyhověno 22 uchazečům o studium z 26.

Na SOU se hlásilo z 8. tříd 56 žáků, k 28. 5. jich bylo přijato 52.

V příštím školním roce se na některých základních školách otevrou již 9. třídy. Žáci, kteří neprošli přijímacím řízením, mohou tedy chodit do základní školy ještě 9. rokem a o studium se mohou ucházet příští rok.

Renata Trhlínová

NEPŘEHLÉDNĚTE

Děti, pojeďte s námi na tábor!

Nabízíme ještě volná místa na letním táboře v Milíkově (mezi Mariánskými Lázněmi a Chebem). Ubytování v budově a chatách, hezká příroda. Tábor se koná od 15. do 28.7.1990, cena poukazu 850,- Kčs (možnost příspěvku z FKSP). Informace u J. Hákové a L. Pasákové.

Městský národní výbor v Hostivici oznamuje občanům, že v současné době vznikla velmi tíživá situace s odvozem tuhých domovních odpadů. Při maximální snaze jak MěstNV v Hostivici, tak i ONV Praha - západ se nepodařilo určit novou lokalitu skládky. ONV na svém plenárním zasedání dne 29. 5. 1990 sdělil, že každá obec si musí určit skládku na svém katastru. Všichni víme, že z minulých dob nic z toho, kam by se odpady daly skladovat, nezbylo. Výstavba Prahy a metra, a s tím související tehdejší skládky v našem katastru ukončily možnosti skládek v dnešní době. Tehdy i přes několikeré jednání, a to již na začátku let osmdesátých na ONV Praha - západ, bylo národním výborům sděleno, že bude vybudována centrální skládka v katastru obce Nučice. Dnes všichni víme, že skládka v Nučicích nebude. Myslím, že tady se projevila liknavost ONV tím, že svoji pozornost upnul jen na možnost této skládky a o druhé lokalitě již neuvažoval.

Jaká je tedy situace? Skládkové lístky do Chaber končí dnem 15. 6. 1990. Lokalita skládky musí splňovat řadu podmínek a tyto podmínky při hledání skládky v našem městě nebylo možno dodržet. Národní výbor bude hledat další možnosti likvidace tuhých domovních odpadů. Obrácíme se také na občany našeho města, zda by neměli možnost v této situaci pomoci.

Ing. A. Pospíšilová
vedoucí hosp. správního odboru

ZPRÁVY SPOZ

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Červen 1990

Blažena Matějková 7.6.1899 91 let
Božena Kvěšová 13.6.1904 86 "

Anna Matičková 19.6.1907 83 "
Marie Černá 20.6.1908 82 "
Karel Vilímek 21.6.1908 82 "
Božena Ogárková 28.6.1908 82 "
Anna Minaříková 11.6.1910 80 "
Zděnka Kopecká 15.6.1910 80 "
Václav Čížek 23.6.1910 80 "
Anna Kostková 24.6.1910 80 "

Červenec 1990

Božena Šroubková 29.7.1900 90 let
Jan Hašek 16.7.1901 89 "
Aloisie Polívková 10.7.1901 89 "
Magda Kyliessová 12.7.1904 86 "
Anna Horešovská 25.7.1905 85 "
Marie Krsičková 11.7.1905 85 "
Antonín Pavlíček 4.7.1910 80 "
Růžena Hamplová 21.7.1910 80 "

Srpen 1990

Marie Valečková 13.8.1899 91 let
Helena Staňková 18.8.1902 88 "
Jiří Lhotský 29.8.1904 86 "
Zuzana Šedivá 12.8.1910 80 "

B l a h o p ř e j a m e

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem přátelům a známým za květinové dary a slova útěchy při posledním rozloučení s mým manželem Ing. Miloslavem P o d o j i l e m .
Zdena Podojilová, manželka

VZPOMÍNKA

14. května t. r. odešla navždy paní Jiřina P a c h m a n o v á. Členové redakční rady tohoto časopisu vyslovují rodině pan Pachmanové hlubokou soustrast a připomínají si, že paní Pachmanová patřila do zakladatelské skupiny, která tvořila společně redakční radu Hostivického měsíčníku a Hostivického rozhlasového týdeníku v prvních letech jejich existence.

2. 7. 1990 vzpomeneme 6. výročí úmrtí pana Karla Z á r y b n i c k é h o .
manželka s rodinou

21. července 1990 vzpomínáme 10. výročí úmrtí Marie V r z á k o v é. S láskou na ní vzpomínají dcery s rodinami.

21. Emanuela

Francie++

22. Emanuela

Francie++

KULTURNÍ POŘADY

21. 6. - DEN HUDBY v Hostivici
- 15. 00 - 19.00 na Husově náměstí
koncert country skupin
- v 16.30 koncert sk. MORAVANKA v D.D.
23. 6. - koncert žáků hudebních kursů ve 14,00
v zámku Hostivice
25. 6. - módní přehlídka pro II.st. ZŠ - Škola
vkusu v 9.00 v D. D.
26. 6. - rozloučení se žáky 8. tříd ZŠ
v 17.00 v D. D.

KINO

Program letního kina Hostivice, stadion TJ

Švermova ul.

v době od 3. do 22. července 1990

Začátek promítání 21.30 hodin

3. Indián Jones a chrám zkázy	USA
4. Rain Man	USA
5. Čarodějky z Eastwicku	USA +
6. Fantom Amsterodamu	Nizozemí+
7. Dům na Carrol Street	USA +
8. King Kong	USA
9. Utonutí zakázáno	Francie+
10. Tajemná záře nad Pacifikem	USA
11. Starman	USA
12. Sestry	USA +
13. Orlové práva	USA
14. Policajt v Beverly Hills II	USA +
15. Krotitelé duchů	USA
16. Divoká svině	ČR +
17. Číslo 5 žije	USA
18. Boj o oheň	Kanada, Francie
19. Úplné bezvětrí	Austrálie +
20. Vrať se do hrobu	ČR

Promítání v hostivickém kině:

24., 25. Prohnilí

Francie

27., 28. Skřiváci na niti

ČR

+ do 15 let nepřístupno

++ do 18 let nepřístupno

Změna programu vyhrazena.

V srpnu se v hostivickém kinu z důvodu dovolené nepromítá.

INZERCE

Stavební strojírenství Brno, s.p.

Karlovarská 614, 161 00 Praha 6

přijme:

- zámečníky
- frézaře
- soustružníky
- metalizéry
- dělníky do řezárny materiálu
- řidiče motor. vozíků
- lakýrníky
- montéry potrubáře
- montéry ocelových konstrukcí
- montéry zámečníky

Platové zařazení dle kvalifikace a praxe.
Nevyučené zaučíme - možnost získání průkazu
řidiče motor. vozíku, jeřábnického průkazu.
Výhodné autobusové spojení závod. autobusem
z Hostivice a zpět.
Informace na tel. č. 301 37 41-9 linka 77.

Vyměním byt 3 + 1 družst., garáž, zahrada
v Unhošti za stejný bez zahrady v Hostivici.
/Vendula Zelenková, Unhošť 732/.

Koupím stavební parcelu v Hostivici i okolí,
nabídky zasílejte na MĚKS Hostivice, redakce HM.

Hledám majitele počítače SHARP MZ-80C,
zn.: Hostivice a okolí.

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada: S. Plicka (předseda),

M. Zvára, A. Tejnor, K. Šícha, J. Stejspal,

Č. Macháček, P. Krchov, E. Hrbková,

ilustrace V. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křížková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 7. června 1990